അധ്യായം – 7

തൊഴിൽ : വളർച്ചയും, അനൗപചാരിക വത്കരണവും മറ്റ് പ്രശ്നങ്ങളും

S3A3R8

പഠനനേട്ടങ്ങൾ

- സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ, തൊഴിലാളി, തൊഴിൽശക്തി, തൊഴിലില്ലായ്മ തുടങ്ങി തൊഴിലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അടിസ്ഥാന ആശയങ്ങളെ കുറിച്ച് അറിയുന്നു.
- വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിലെ, വിവിധങ്ങളായ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റേയും പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ സ്വഭാവം അറിയുന്നു.
- തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ പ്രകൃതവും വ്യാപ്തിയും തിരിച്ചറിയുന്നു.
- വിവിധ മേഖലകളിലും പ്രദേശങ്ങളിലും തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായുള്ള സർക്കാർ ശ്രമങ്ങൾ വിലയിരുത്തുന്നു.

ഞാൻ എതിർക്കുന്നത് യന്ത്രങ്ങളെയല്ല, യന്ത്രങ്ങളോടുള്ള ഭ്രമത്തേയാണ്. തൊഴിൽ ചുരുക്കൽ യന്ത്രങ്ങളെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവയോടുള്ള ഭ്രമം. തൊഴിലില്ലാതെ, പട്ടിണി കിടന്ന് ചത്തൊടുങ്ങാനായി ആയിരക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾ, തെരുവിലേക്കെറിയപ്പെടുന്നതുവരേയും മനുഷ്യൻ ഈ തൊഴിൽ ചുരുക്കൽ തുടർന്ന് കൊണ്ടിരിക്കും.

മഹാത്മാഗാന്ധി.

7.1 ആമുഖം

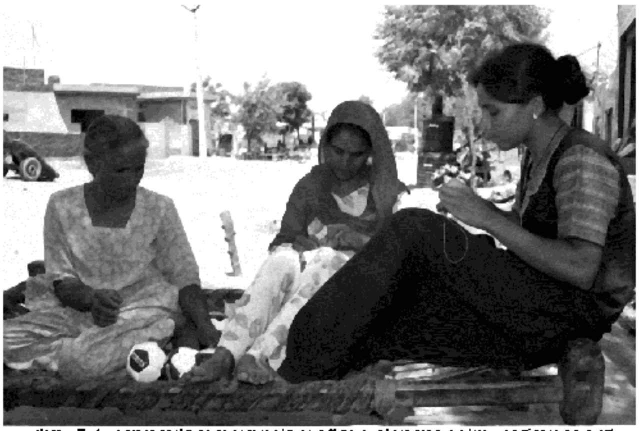

ചിത്രം 7.1 പഞ്ചാബിലെ ജലന്ധറിലെ വീടുകളിലുണ്ടാക്കിയ ഫുട്ബാളുകൾ, ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികൾ വിൽക്കുന്നു.

ജനങ്ങൾ വൈവിധ്യമാർന്ന തൊഴിലുകളിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചിലർ കൃഷിയിടങ്ങൾ, ഫാക്ടറികൾ, ബാങ്കുകൾ, വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങൾ, മറ്റ് തൊഴിലിടങ്ങൾ എന്നിവയിൽ തൊഴിലെടുക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ വീടുകളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ നെയ്ത്ത്, നൂൽനൂല്പ്, കരകൗശല വസ്തു നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയ പരമ്പരാഗത തൊഴിലുകൾ മാത്രമല്ല, വിവരവിനിമയ സാങ്കേതിക വ്യവസായത്തിലെ പ്രോഗ്രാമിംഗ് പോലുള്ള നൂതന തൊഴിലുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. മുമ്പ് ഫാക്ടറി ജോലി എന്നാൽ പട്ടണങ്ങളിലെ ഫാക്ടറികളിൽ ജോലി ചെയ്യുക എന്നായിരുന്നു അർത്ഥമാക്കിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ന്, ഗ്രാമങ്ങളിലെ വീടുകളിൽ നിന്നു പോലും ഫാക്ടറി ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ സാങ്കേതികവിദ്യ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കിയിരിക്കുന്നു.

എന്തുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുന്നു? വ്യക്തികൾ എന്ന നിലയിലും സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങളെന്ന നിലയിലും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ തൊഴിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. ഉപജീവനത്തിന് വേണ്ടിയാണ് ജനങ്ങൾ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്. ചിലർക്ക് പണം പാരമ്പര്യമായി ഉണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ലഭിക്കുന്നു. അവർ ഇതിന് വേണ്ടി തൊഴിലെടുക്കുന്നില്ല. പണം ആരേയും പൂർണ സംതൃപ്തരാക്കുന്നില്ല. തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുക എന്നത്, ആത്മാഭിമാനം നൽകുന്നതിനും നമ്മെ മറ്റുള്ളവരുമായി അർത്ഥപൂർണമായി ഇടപെടുന്നതിന് കഴിവുള്ളവനാക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു. ഓരോ തൊഴിലാളിയും ദേശീയ വരുമാനത്തിലേക്ക് തന്റേതായ പങ്ക് ചേർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നേടിയെടുക്കുക എന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം, വിവിധ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന തിലൂടെ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിൽ പങ്കാളി യാകുക എന്നതാണ്. നാം നമുക്ക് വേണ്ടി മാത്രമല്ല അദ്ധ്വാനിക്കുന്നത്. നമ്മെ ആശ്രയിച്ചരിക്കുന്നവരുടെ

ആവശ്യങ്ങൾ കൂടി സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന തിനായി തൊഴിൽ ചെയ്യു മ്പോഴാണ് ജീവിതം അർത്ഥവത്താകുന്നത്. തൊഴിലിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞത് കൊണ്ടു തന്നെ യാണ് മഹാത്മാഗാന്ധി, വിദ്യാഭ്യാസത്തോ ടൊപ്പം കൈത്തൊഴിലുകളുൾപ്പെടെയുള്ള പലതരം തൊഴിലുകളുടെ പരിശീലനത്തിന് ഊന്നൽ നൽകിയത്.

തൊഴിലെടുക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ തൊഴിലിന്റെ ഗുണമേന്മ യെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ പ്രകൃതത്തെക്കുറിച്ചും ഉൾക്കാഴ്ച ഉണ്ടാകുന്നു. അതുപോലെ നമ്മുടെ മനുഷ്യവിഭവത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്ന തിനും അവയെ കൃത്യമായി ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതിനും, തൊഴിലെടുക്കു ന്നവരെ ക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സഹായിക്കുന്നു. ദേശീയ വരുമാനത്തിലേക്ക്, വിവിധ വ്യവസാ യങ്ങളുടേയും വിവിധ മേഖലകളുടേയും സംഭാവന വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനും സമൂഹത്തിലെ പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗ ങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള ചൂഷണം, ബാലവേല തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാ ക്കാനും ഇത് സഹായകമാകുന്നു.

7.2 തൊഴിലും തൊഴിലാളികളും (Workers and Employment)

എന്താണ് തൊഴിൽ? ആരാണ് തൊഴിലാളി? ഒരു കർഷകൻ വയലിൽ പണിയെടുക്കു മ്പോൾ അവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവൾ ഭക്ഷ്യ ധാന്യങ്ങളും വ്യവസായങ്ങൾക്കാവശ്യമായ അസംസ്കൃത വസ്തുക്കളും ഉല്പാദിപ്പി ക്കുന്നു. തുണിമില്ലുകളിലും യന്ത്രത്തറി കളിലും പരുത്തി, വസ്ത്രങ്ങളായി മാറുന്നു. ലോറികൾ സാധനങ്ങളെ ഒരു സ്ഥലത്ത് നിന്നും മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലേക്കെത്തിക്കുന്നു. ഈ രീതിയിൽ, ഒരു രാജ്യത്ത് ഒരു വർഷത്തിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങളുടേയും സേവനങ്ങളുടേയും ആകെ പണമൂല്യ ത്തെയാണ് മൊത്തം ആഭ്യന്തരോൽപന്നമെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഇതി നോടൊപ്പം ഇറക്കുമതിക്കായി നൽകുന്ന തുകയും കയറ്റുമതിയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്ന തുകയും ചേർന്ന ഒരു അറ്റമൂല്യം കൂടി പരിഗണിക്കുക. ഈ മൂല്യം ധനാത്മകമോ (Positive) (ഇറക്കുമതി മൂല്യത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ കയറ്റുമതി മൂല്യമുണ്ടെങ്കിൽ). ഋണാത്മകമോ (Negative) (ഇറക്കുമതി മൂല്യ ത്തേക്കാൾ കുറവാണ് കയറ്റുമതി മൂല്യമെ

പഠനപ്രവർത്തനം

➤ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിലും അയൽ വീടുകളിലും സ്ത്രീകൾക്ക് സാങ്കേതിക ബിരുദങ്ങളും, ഡിപ്ലോമകളും, ആവശ്യത്തിന് സമയവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും തൊഴിലിന് പോകാതിരിക്കു ന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടുകാണും. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ തൊഴിലിന് പോകാത്തതെന്ന് അവരോട് അന്വേഷിക്കുക. എല്ലാ കാരണങ്ങളും പട്ടിക യാക്കുക. അവർ ജോലിക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ട്? ക്ലാസിൽ ചർച്ച ചെയ്യുക. അവരെ ജോലിക്ക് പറഞ്ഞയക്കുന്നതിന് ചെയ്യേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളും ചർച്ച ചെയ്യുക, ചില സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞർ വാദിക്കുന്നത്, വീട്ടമ്മമാർ വേതനമില്ലാതെ വീടുകളിൽ ചെയ്യുന്ന തൊഴിൽ മൊത്ത ദേശീയോൽപന്നത്തിലേക്കുള്ള സംഭാവനയായി പരിഗണിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ അവരും സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന തായി കണക്കാക്കണമെന്നുമാണ്. നിങ്ങൾ അനുകൂലിക്കുന്നുണ്ടോ?

ങ്കിൽ) പൂജ്യമോ (Zero) (ഇറക്കുമതി മൂല്യ വും കയറ്റുമതി മൂല്യവും തുല്യമാ ണെങ്കിൽ) ആകാം. വിദേശ ഇടപാടുകളിൽ നിന്നുള്ള ഈ അറ്റസംഖ്യ (+ അല്ലെങ്കിൽ) കൂടി കൂട്ടുമ്പോൾ രാജ്യത്തിന്റെ ആ വർഷത്തെ മൊത്തം ദേശീയോൽപന്നം ലഭിക്കുന്നു.

മൊത്ത ദേശീയോൽപന്നത്തിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു പ്രവർത്ത നത്തേയും സാമ്പത്തികപ്രവർത്തനം (Economic Activtiy) എന്ന് വിളിക്കാം. സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരി ക്കുന്ന എല്ലാവരേയും അത് ഏതളവിലാണെ ങ്കിലും തൊഴിലാളികൾ (Workers) എന്ന് വിളിക്കാം. രോഗം, പരിക്ക്, മറ്റ് ശാരീരിക അവശതകൾ എന്നിവമൂലമോ മോശം കാലാവസ്ഥ, ആഘോഷങ്ങൾ, സാമൂഹികമോ മതപരമോ ആയ ചടങ്ങുകൾ തുടങ്ങിയവ മൂലമോ താത്കാലികമായി തൊഴിലിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ കൂടിയും അവരെ തൊഴിലാളികളായി കണക്കാക്കാം. ഇത്തരം സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന മുഖ്യതൊഴിലാളികളെ സഹായിക്കുന്നവരും തൊഴിലാളികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പൊതുവെ ഒരു തൊഴിലുടമക്ക് കീഴിൽ വേതനം ലഭിക്കുന്ന തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരെ മാത്രമാണ് തൊഴിലാളികളായി കണക്കാ ക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതങ്ങനെയല്ല, സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരും തൊഴിലാളികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

പല മുഖങ്ങളുള്ളതാണ് ഇന്ത്യയിലെ തൊഴി ലിന്റെ സ്വഭാവം. ചിലർക്ക് വർഷം മുഴുവൻ തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്നു. മറ്റ് ചിലർക്ക് വർഷത്തിൽ കുറച്ച് മാസങ്ങളിൽ മാത്രം തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്നു. പല തൊഴിലാളികൾക്കും തങ്ങ ളുടെ തൊഴിലിന് ന്യായമായ കൂലി ലഭിക്കു ന്നില്ല. തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം കണക്കാക്കു മ്പോൾ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളി ലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാവരേയും തൊഴിലുള്ള വരായി കണക്കാക്കുന്നു. പലതരത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവ മായി ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണമറിയാൻ നിങ്ങൾക്കും താൽപര്യ മുണ്ടാകും. 2011-12 ൽ ഏകദേശം 47.3 കോടി ഉറച്ച തൊഴിൽ ശക്തി ഇന്ത്യക്കുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നതിനാൽ, തൊഴിൽ ശക്തിയിൽ കൂടുതലും ഗ്രാമീണരാണ്. ഈ 47.3 കോടി തൊഴിൽ ശക്തിയിൽ നാലിൽ മൂന്ന് ഭാഗവും ഗ്രാമീണ തൊഴിലാളികളാണ്. തൊഴിലാളികളിൽ ഏകദേശം 70 ശതമാനവും പുരുഷന്മാരാണ്. ബാക്കി സ്ത്രീകളും. (ഈ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളിലും വരുന്ന ജോലി എടുക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടെ) ഗ്രാമീണ തൊഴിൽ ശക്തിയിൽ മൂന്നിലൊന്നും സ്ത്രീ കളാണ്, എന്നാൽ നഗരങ്ങളിൽ ഇത് അഞ്ചി ലൊന്ന് മാത്രമാണ്. പാചകം, വിറക് ശേഖര ണം, ജല ശേഖരണം, കൃഷിപ്പണി തുടങ്ങിയ തൊഴിലുകളാണ് സ്ത്രീകൾ ചെയ്യുന്നത്. ഇവർക്ക് പണമായോ ധാന്യങ്ങളായോ യാതൊന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇതിനാൽതന്നെ ഈ സ്ത്രീകളെ തൊഴിലാളികൾ എന്ന ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഇവരേയും തൊഴിലാളികൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടണമെന്ന് സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രജ്ഞർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്

7.3 ജനങ്ങളുടെ തൊഴിൽ പങ്കാളിത്തം (Work Participation of People)

ഒരു രാജ്യത്തെ തൊഴിൽ സാഹചര്യം വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള സൂചകമാണ് തൊഴിലാളി ജനസംഖ്യാനുപാതം (Worker

പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾ

- തൊഴിലിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഏത് പഠനവും തൊഴിൽ ജനസംഖ്യാനുപാതത്തിൻെറ അവലോകനത്തിൽ നിന്ന് തുടങ്ങണം. എന്തു കൊണ്ട്?
- ചില സമൂഹങ്ങളിൽ, പുരുഷന്മാർക്ക് വേണ്ടത്ര വരുമാനം നേടുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും സ്ത്രീകളെ ജോലിക്ക് അയക്കുന്നില്ല. എന്തു കൊണ്ട്?

Population Ratio). ഈ സൂചകം രാജ്യത്തിലെ ചരക്ക് സേവനങ്ങളുടെ ഉൽപാദനത്തിൽ സജീവ പങ്കാളിത്തമുള്ള ജനങ്ങളുടെ അനുപാതം അറിയുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്നു. ഈ അനുപാതം ഉയർന്നതാണെങ്കിൽ, ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം ഉയർന്നതാണെന്നും അനുപാതം ശരാശരിയോ താഴ്ന്നതോ ആണെങ്കിൽ, ജനങ്ങളിൽ വളരെ വലിയൊരു ഭാഗം സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നേരിട്ട് പങ്കെടുക്കുന്നില്ല എന്നുമാണർത്ഥം.

ജനസംഖ്യ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങൾ താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളിൽ പഠിച്ചുവല്ലോ. ഒരു നിശ്ചിത സമയത്ത്, ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്ത്, അധിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ആകെ എണ്ണമാണ് ജനസംഖ്യ. ഇനി, നിങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളി ജനസംഖ്യാനുപാതം അറിയണമെങ്കിൽ, ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ആകെ എണ്ണത്തെ, ജനസംഖ്യ കൊണ്ട് ഹരിച്ച് അതിനെ 100 കൊണ്ട് ഗുണിച്ചാൽ മതി.

പട്ടിക 7.1

ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളി - ജനസംഖ്യാനുപാതം (2011-2012)

(Worker Population Ratio in India 2011–2012)

ലിംഗം	തൊഴിലാളി ജനസംഖ്യാനുപാതം		
	ആകെ	ഗ്രാമം	നഗരം
പുരുഷന്മാർ	54.4	54.3	54.6
സ്ത്രീകൾ	21.9	24.8	14.7
ആകെ	**38.6**	**39.9**	**35.5**

പട്ടിക 7.1 കാണിക്കുന്നത്, സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, വിവിധ ജനങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തമാണ്. ഓരോ 100 വ്യക്തികളിലും ഏകദേശം 39 പേർ (കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 38.6പേർ) ഇന്ത്യയിൽ തൊഴിലാളികളാണ്. നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ, ഈ അനുപാതം 36 ഉം ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇത് 40 ഉം ആണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്ര വ്യത്യാസം? ഗ്രാമങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന വരുമാനം ലഭിക്കുന്നതിനുതകുന്ന വിഭവങ്ങൾ മാത്രമെ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ കൂടുതലായി പങ്കെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. മിക്കവരും സ്കൂളിലോ കോളേജിലോ മറ്റ് പരിശീലന സ്ഥാപനങ്ങളിലോ പോകുന്നില്ല. അഥവാ ആരെങ്കിലും പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അവർ ഇടക്ക് വെച്ച് പഠനം അവസാനിപ്പിക്കുകയും തൊഴിൽശക്തിയുടെ ഭാഗമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേസമയം നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ, ബഹുഭൂരിഭാഗം പേർക്കും, പലതരത്തിലുള്ള സറാപനങ്ങളിൽ പഠിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. നഗരജനതക്ക് വിവിധ തരത്തിലുള്ള തൊഴിലവസരങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്. അവർ അവരവരുടെ യോഗ്യതക്കും വൈദഗ്ധ്യത്തിനുമനുസരിച്ചുള്ള തൊഴിൽ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികാവസറ പരിമിതമായ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ളവരെ വീട്ടിലിരിക്കാൻ

അനുവദിക്കുന്നില്ല. സ്ത്രീകളോട് താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, പുരുഷന്മാരാണ് തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരിൽ കൂടുതൽ തൊഴിൽ പങ്കാളിത്തനിരക്കിലുള്ള വ്യത്യാസം നഗരങ്ങളിൽ കൂടുതലാണ്. ഓരോ 100 നഗരസ്ത്രീകളിലും ഏകദേശം 15 പേർ മാത്രമാണ് സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലാകട്ടെ ഓരോ 100 സ്ത്രീകളിലും ഏകദേശം 25 പേർ തൊഴിൽ കമ്പോളത്തിൽ പങ്കാളികളാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് സ്ത്രീകൾ - നഗരപ്രദേശത്തെ സ്ത്രീകൾ പ്രത്യേകിച്ചും തൊഴിൽ എടുക്കാത്തത്?പുരുഷന്മാർക്ക് ഉയർന്ന വരുമാനമുള്ളിടത്തെല്ലാം സ്ത്രീകൾ ജോലിക്ക് പോകുന്നത് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു.

നമ്മൾ മുൻപ്പറഞ്ഞതിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാം. സ്ത്രീകൾ ചെയ്യുന്ന പല വീട്ടുജോലികളും ഉൽപാദനപരമായ പ്രവർത്തനമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. തൊഴിലിന്റെ ഈ സങ്കുചിതമായ നിർവചനം സ്ത്രീകളുടെ തൊഴിലിനെ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും അതുവഴി രാജ്യത്തെ സ്ത്രീതൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണത്തെ ചുരുക്കി കണക്കാക്കുന്നതിനും കാരണമാകുന്നു. സ്വന്തം വീടുകളിലേയും കൃഷിയിടങ്ങളിലേയും പലതരത്തിലുള്ള തൊഴിലുകളിൽ സജീവമായി ഏർപ്പെടുന്ന സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ. അവർക്ക് യാതൊരുവിധ കൂലിയും ലഭിക്കുന്നില്ല. കുടുംബവും കൃഷിയിടവും കൃത്യമായി നോക്കിനടത്തുന്ന സ്ത്രീകളുടെ എണ്ണവും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി സ്ത്രീ തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം കണക്കാക്കേണ്ടതല്ലേ?

7.4 സ്വയംതൊഴിൽ കണ്ടെത്തിയവരും കൂലിക്ക് തൊഴിലെടുക്കുന്നവരും (Self employed and Hired workers)

തൊഴിലാളി-ജനസംഖ്യാനുപാതം തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതിയെ കുറിച്ചോ അവരുടെ സാഹചര്യങ്ങളെ കുറിച്ചോ എന്തെങ്കിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ? ഒരു വ്യവസായ സംരംഭത്തിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്ന തൊഴിലാളിയുടെ സ്ഥിതി അറിയുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ ഏകമാന രൂപവും തൊഴിലിന്റെ ഗുണനിലവാരവും ലഭിക്കുന്നു. ഒരു തൊഴിലാളിക്ക് തൊഴിലിനോടുള്ള മമത, അവന് അല്ലെങ്കിൽ അവൾക്ക് കമ്പനിയോടും മറ്റ് സഹപ്രവർത്തകരോടുമുള്ള വിശ്വാസ്യത എന്നിവയും അറിയാൻ സഹായിക്കുന്നു.

നമുക്ക് നിർമ്മാണമേഖലയിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്ന 3 തൊഴിലാളികളെ പരിഗണിക്കാം ഒരു സിമന്റ്കട ഉടമസ്ഥൻ, ഒരു നിർമ്മാണ തൊഴിലാളി, ഒരു സിവിൽ എഞ്ചിനീയർ. ഇവരോരുത്തരുടെയും പദവികൾ വ്യത്യസ്തമാകയാൽ, അവരെ വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ വിളിക്കുന്നു. തന്റെ ഉപജീവനം കണ്ടെത്തുന്നതിനായി ഒരു വ്യവസായ സംരംഭത്തിന്റെ ഉടമയായിരിക്കുകയും ആ സംരംഭം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളെ സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവൻ (Self Employed) എന്ന് വിളിക്കാം. ഇത്തരത്തിൽ സിമന്റ് കടയുടമ ഒരു സ്വയംതൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന ആളാണ്. ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിൽശക്തിയിൽ ഏകദേശം 52 ശതമാനവും ഇത്തരക്കാരാണ്. നിർമ്മാണതൊഴിലാളികൾ താൽകാലിക കൂലി തൊഴിലാളി ഗണത്തിൽ (Casual Wage Labourers) ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ തൊഴിൽ

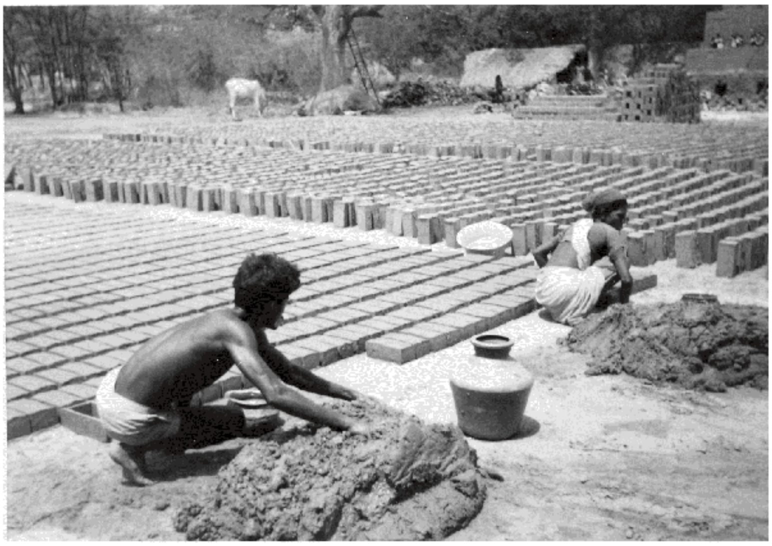

ചിത്രം 7. 2 ഇഷ്ടിക നിർമ്മാണം : താൽകാലിക കൂലി തൊഴിലിന്റെ ഒരു രൂപം

ശക്തിയുടെ 30 ശതമാനം ഇവരാണ്. ഇത്തരം തൊഴിലാളികൾ, മറ്റുള്ളവരുടെ കൃഷിയിടങ്ങളിൽ താൽകാലികമായി തൊഴിലെടുക്കുകയും തൊഴിലിനുള്ള പ്രതിഫലം വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിർമ്മാണ കമ്പനിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന സിവിൽ എഞ്ചിനീയറെ പോലെയുള്ളവർ സറിര ശമ്പളക്കാരാണ്. ഒരു വ്യക്തിയോ സ്ഥാപനമോ ഒരു തൊഴിലാളിയെ സറിരമായി ജോലിക്ക് വെക്കുകയും അവന് അല്ലെങ്കിൽ അവൾക്ക് സ്ഥിരമായശമ്പളം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അത്തരം തൊഴിലാളികളെ സറിര ശമ്പളക്കാർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. തൊഴിൽ ശക്തിയുടെ 18 ശതമാനം ഇക്കൂട്ടരാണ്.

ചാർട്ട് 7.1 പരിശോധിക്കുക. ഉപജീവനത്തിനായി സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരാണ് ബഹുഭൂരിഭാഗം സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരും. മൊത്തം തൊഴിൽ ശക്തിയുടെ 50 ശതമാനത്തിലധികവും ഇവരാണ് എന്ന് ഡയഗ്രങ്ങളിൽ നിന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും രണ്ടാമത്തെ മുഖ്യ തൊഴിൽ ഉറവിടം കൂലിപ്പണിയാണ്. സ്ത്രീകളിൽ 31 ശതമാനവും പുരുഷൻമാരിൻ 29 ശതമാനവും ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു. സറിരശമ്പളക്കാരെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകളേക്കാൾ (13 ശതമാനം) കൂടുതൽ പുരുഷൻമാരാണ് (20 ശതമാനം). സ്ഥിരശമ്പള

ചാർട്ട് 7.1 തൊഴിൽ വിതരണം ലിംഗാ ടിസ്ഥാനത്തിൽ

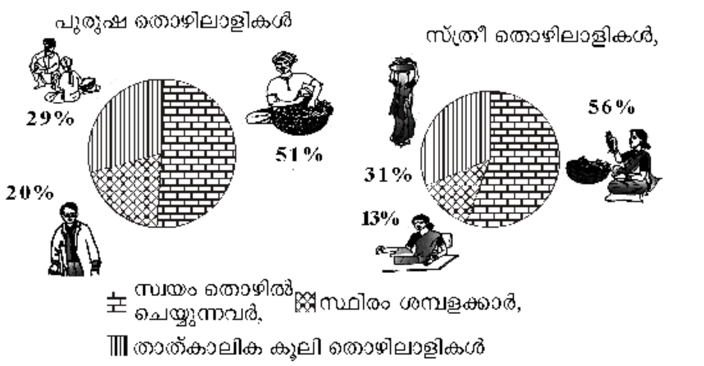

ചാർട്ട് 7.2 പ്രദേശാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തൊഴിൽ വിതരണം.

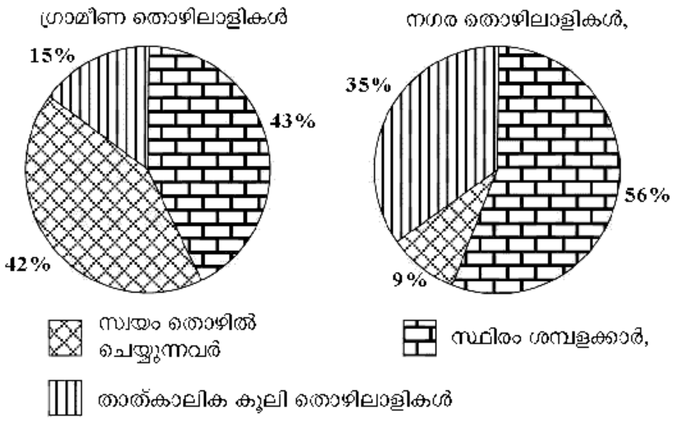

ചാർട്ട് 7.2 പരിശോധിച്ച്, തൊഴിൽശക്തിയുടെ ഗ്രാമ നഗരവിതരണം നമുക്ക് താരതമ്യം ചെയ്യാം. സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരും കൂലിതൊഴിലാളികളും ഗ്രാമീണ മേഖലയിലാണ് കൂടുതലെന്ന് കാണാം. നഗര ങ്ങളിൽ സ്വയംതൊഴിൽ കണ്ടെത്തിയവരും സ്ഥിര ശമ്പളക്കാരുമാണ് കൂടുതൽ. ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗം പേരും സ്വന്തം കൃഷിയിട ങ്ങളിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്ന വരും സ്വതന്ത്ര മായി കൃഷി ചെയ്യുന്നവരുമായ തിനാലാണ് സ്വയം തൊഴിലിൽ ചെയ്യുന്ന വരുടെ പങ്ക് ഉയർന്നിരിക്കുന്നത്.

നഗര പ്രദേശങ്ങളിലെ തൊഴിലിന്റെ സ്വഭാവം വ്യത്യസ്തമാണ് എല്ലാവർക്കും ഫാക്ടറികൾ, കടകൾ, മറ്റ് വ്യത്യസ്തതരം ഓഫീസുകൾ എ ന്നിവ നടത്തികൊണ്ടു പോകുവാൻ സാധിക്കു

ജോലികൾ കൂടുതൽ വൈദഗ്ധ്യം ആവശ്യ മുള്ളതാണ് ഇതിനൊരു കാരണം. സ്ഥിരശമ്പള ജോലികൾക്ക് കൂടുതൽ വൈദഗ്ധ്യവും ഉയർന്നതലത്തിലുള്ള സാക്ഷരതയും ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ സ്ത്രീകൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ ഇത്തരം ജോലി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾ

* പൊതുവെ, വേതനത്തിനായി സ്ഥിരമായോ താൽകാലികമായോ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന കർഷക തൊഴിലാളികളും, ഫാക്ടറി തൊഴിലാളികളും, ബാങ്കുകളിലും മറ്റ് ഓഫീസുക ളിലും ക്ലാർക്ക്മാരായും സഹായികളായും തൊഴിലെടുക്കുന്നവരുമാണ് തൊഴിലാളികൾ. മുകളിലെ ചർച്ചയിൽ നിന്ന് പാതയോരങ്ങളിൽ പച്ചക്കറി കച്ചവടം നടത്തുന്നവരെപ്പോ ലെയുള്ള സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരും, ഡോക്ടർ, വക്കീൽ, എഞ്ചിനീയർ എന്നിങ്ങ നെയുള്ള വിദഗ്ദരും തൊഴിലാളികളാണെന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. താഴെ പറയുന്നവയെ സ്വയംതൊഴിൽ കണ്ടെത്തിയവർ, സറിരശമ്പളക്കാർ, താത്കാലിക കൂലി തൊഴിലാളി കൾ എന്നിങ്ങനെ യഥാക്രമം അ, ആ, ഇ എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുക.

1. ഒരു സലൂണിന്റെ ഉടമ
2. സ്ഥിരമായി ജോലി ചെയ്യുകയും എന്നാൽ ദിവസക്കൂലി അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേതനം ല ഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അരിമില്ല് തൊഴിലാളി .

3. ഭാരതീയ സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്കിലെ ക്യാഷ്യർ
4. സംസ്ഥാനസർക്കാർ ഓഫീസിൽ ദിവസവേതനാടിസ്ഥാനത്തിൽ തൊഴിലെടുക്കുകയും മാസം തോറും വേതനം ലഭിക്കുന്നതുമായ ഒരു ടൈപ്പിസ്റ്റ്.
5. കൈത്തറി നെയ്ത്തുകാരാൻ
6. പച്ചക്കറി മൊത്തവിതരണശാലയിലെ ചുമട്ടുതൊഴിലാളി
7. പെപ്സി, കൊക്കകോള, മിരിന്റാ, എന്നിവ വിൽക്കുന്ന ശീതളപാനീയ കടയുടെ ഉടമ
8. കഴിഞ്ഞ അഞ്ച് വർഷമായി മാസ ശമ്പളം സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ട് സ്ഥിരമായി, സ്വകാര്യ ആശുപത്രിയിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്ന നഴ്സ്.

* ഈ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളിലും വെച്ച് ഏറ്റവും പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയിലുള്ളവർ, താൽക്കാലിക കൂലി തൊഴിലാളികളാണ് എന്ന് സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രജ്ഞർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ആരൊക്കെയാണിവരെന്നും, എവിടെയാണ് ഇവരെ കാണപ്പെടുന്നതെന്നും എന്തുകൊണ്ടെന്നും കണ്ടെത്താമോ?
* താൽക്കാലിക കൂലിത്തൊഴിലാളികൾ, സ്ഥിരവരുമാനക്കാർ എന്നിവരെക്കാൾ കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നത് സ്വയംതൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരാണെന്ന് പറയാമോ? തൊഴിലിന്റെ ഗുണമേന്മയുടെ മറ്റ് സൂചകങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

ന്നില്ല. അതിലുപരി നഗരപ്രദേശങ്ങളിലെ സംരംഭങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരമായി തൊഴിലാളികളെ ആവശ്യവുമുണ്ട്.

7.5 ഉൽപാദകയൂണിറ്റുകളിൽ, വ്യവസായശാലകളിൽ, ഓഫീസുകളിൽ തൊഴിൽ (Employment in Firm, Factories and Offices)

ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവികസനം പുരോഗമിക്കുമ്പോൾ കൃഷിയുടേയും അനുബന്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും മേഖലയിൽ നിന്ന് തൊഴിൽ വ്യാവസായിക സേവന മേഖലകളിലേക്കൊഴുകും. ഈ പ്രക്രിയയിൽ തൊഴിലാളികൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്ന് നഗരങ്ങളിലേക്ക് ചേക്കേറും. അവസാനഘട്ടങ്ങളിൽ സേവന മേഖല അതിവേഗം വികസിക്കുന്നതോടൊപ്പം മൊത്തം തൊഴിലിൽ, വ്യാവസായിക മേഖലയുടെ പങ്ക് ചുരുങ്ങുന്നു.

വിവിധ മേഖലകളിലെ തൊഴിൽ വിതരണം പരിശോധിച്ചാൽ ഈ മാറ്റം മനസിലാകും. പൊതുവെ എല്ലാ സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളേയും എട്ട് വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങളാക്കി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ: i. കൃഷി, ii. ഖനനവും പാറവെട്ടും, iii. ഉൽപന്ന നിർമ്മാണം, iv. വൈദ്യുതി, ഗ്യാസ്, ജലവിതരണം v. നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ vi. വ്യാപാരം, vii. ഗതാഗതവും സംഭരണവും, viii. സേവനങ്ങൾ എന്നിവയാണ്. ഈ വർഗ്ഗീകരണം കൂടുതൽ ലളിതമാക്കാൻ, ഈ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളെ മൂന്നുമേഖലകളാക്കി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. 1) മുകളിൽ പറയുന്ന (i) ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രാഥമിക മേഖലാ 2) ii ഉം iii ഉം iv ഉം v ഉം ഉൾപ്പെടുന്ന ദ്വിതീയമേഖല, 3) vi ഉം vii ഉം viii ഉം ഉൾപ്പെടുന്ന സേവനമേഖല. പട്ടിക 7.2 പ്രകാരം 2011 – 12ൽ വ്യത്യസ്തമേഖലക

ചിത്രം 7.3 വസ്ത്ര നിർമാണ തൊഴിലാളികൾ: സ്ത്രീകളുടെ സാന്നിധ്യം വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന ഫാക്ടറി തൊഴിൽ

ളിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്നവരുടെ വിതരണം കണ്ടെത്താം.

ഭൂരിഭാഗം തൊഴിലാളികളുടേയും തൊഴിലിന്റെ മുഖ്യ ഉറവിടം പ്രാഥമികമേഖല തന്നെയാണ്. തൊഴിൽശക്തിയുടെ 24 ശതമാനത്തിന് മാത്രമേ ദ്വിതീയ മേഖല തൊഴിൽ നൽകുന്നുള്ളൂ. ഏകദേശം 27 ശതമാനം തൊഴിലാളികൾ സേവനമേഖലയിലാണ്. പട്ടിക 7.2 കാണിക്കുന്നത് ഗ്രാമീണഇന്ത്യയിലെ തൊഴിൽശക്തിയിൽ ഏകദേശം 64 ശതമാനം പേരും കൃഷിയേയും വനസമ്പത്തിനേയും മത്സ്യബന്ധനത്തേയും ആശ്രയിക്കുന്നവരാണ് എന്നാണ് ഏകദേശം 20 ശതമാനം ഗ്രാമീണതൊഴിലാളികൾ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഉൽപന്ന നിർമ്മാണത്തിലും മറ്റ് വ്യാവസായിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുന്നു. ഗ്രാമീണ തൊഴിലാളികളിൽ ഏകദേശം 16 ശതമാനത്തിന് മാത്രമേ സേവന മേഖല തൊഴിൽ നൽകുന്നുള്ളൂ. നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷി ഒരു പ്രധാന തൊഴിൽ ഉറവിടമല്ല. അവിടെ മുഖ്യമായും സേവന മേഖലയെയാണ് തൊഴിലാളികൾ ആശ്രയിക്കുന്നത്.ഏകദേശം 60 ശതമാനം നഗര തൊഴിലാളികളും സേവനമേഖലയിലാണ്. നഗര തൊഴിൽശക്തിയുടെ ഏകദേശം 35 ശതമാനത്തിന് തൊഴിൽ നൽകുന്നത് ദ്വിതീയമേഖലയാണ്.

പട്ടിക 7. 2 തൊഴിൽശക്തി വിതരണം മേഖലാടിസ്ഥാനത്തിൽ (2011 – 12)

മേഖല	താമസസ്ഥലം		ലിംഗം		ആകെ
	ഗ്രാമം	നഗരം	പുരുഷൻ	സ്ത്രീ.	
പ്രാഥമികമേഖല	64.1	6.7	43.6	62.8	48.9
ദ്വിതീയമേഖല	20.4	35.0	25.9	20.0	24.3
തൃതീയ/ സേവനമേഖല	15.5	58.3	30.5	17.2	26.8
ആകെ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾ

എല്ലാ പത്രങ്ങളിലും ഒരുഭാഗം, തൊഴിൽ അവസരങ്ങൾക്കായി മാറ്റി വച്ചിട്ടുണ്ട്. ദിവസേന അല്ലെങ്കിൽ ആഴ്ചയിലൊരുദിവസം എന്ന തോതിൽ തൊഴിലവസര അനുബന്ധങ്ങൾ ഇവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദു ദിനപത്രത്തിലെ ഓപ്പർച്യൂണിറ്റിസ് (Opportunities), ടൈം k vHm¬ vC-´ yb nse ‘ F k â v (Ascent) എന്നിവ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. പല കമ്പനികളും അവയുടെ തൊഴിൽ ഒഴിവുകൾ പരസ്യം ചെയ്യുന്നു. അവ വെട്ടിയെടുക്കുക, ആ കമ്പനികളെ സ്വകാര്യ/പൊതു മേഖല, തസ്തികയുടെ പേര്, ഒഴിവുകളുടെ എണ്ണം, പ്രാഥമിക/ദ്വിതീയ/തൃതീയ മേഖല, നിർദിഷ്ട യോഗ്യതകൾ എന്നീ കോളങ്ങളുള്ള ഒരു പട്ടിക വികസിപ്പിക്കുക. പത്രങ്ങളിൽ പരസ്യം ചെയ്യുന്ന ഒഴിവുകളെക്കുറിച്ച് പട്ടിക തയ്യാറാക്കുക. അത് ക്ലാസിൽ വിശകലനം ചെയ്യുക.

7.6 തൊഴിലിന്റെ വളർച്ചയും ഘടനാ മാറ്റവും (Growth and Change in Structure of Employment)

അധ്യായം 2, 3 എന്നിവയിൽ ഇന്ത്യയുടെ ആസൂത്രണതന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശദമായി പഠിച്ചുവല്ലോ. ഇവിടെ നമുക്ക് രണ്ട് വികസന സൂചികകൾ തൊഴിലിന്റെയും മൊത്ത ആഭ്യന്തരോല്പാദനത്തിന്റേയും വളർച്ച പരിശോധിക്കാം. ദേശീയോൽപന്നത്തിന്റേയും തൊഴിലിന്റേയും വളർച്ചയിലൂടെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ വികസിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് 60 വർഷമായുള്ള നമ്മുടെ ആസൂത്രണവികസനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

1950–2010 കാലഘട്ടത്തിൽ മൊത്തം ആഭ്യന്തരോൽപന്നത്തിന്റെ വളർച്ച തൊഴിലവസരങ്ങളുടെ വളർച്ചയേക്കാൾ ഉയർന്ന തോതിലായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ജി.ഡി.പി. വളർച്ചയിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തൊഴിൽ വളർച്ച 2 ശതമാനത്തോടടുത്തായിരുന്നു.

1990 കളുടെ അവസാനത്തിലെ പ്രതികൂലമായ തൊഴിൽ വളർച്ചാ വ്യതിയാനങ്ങളാണ് ചാർട്ട് 7.3 കാണിക്കുന്നത്. തൊഴിൽവളർച്ച താഴാൻ തുടങ്ങുകയും ഇന്ത്യയുടെ ആസൂത്രണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളുടേതിന് തുല്യമാവുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജി ഡി പി.യുടെ വളർച്ചയും തൊഴിലിന്റെ വളർച്ചയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതും നാം കണ്ടു. ഇതിനർത്ഥം തൊഴിലവസരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാതെ കൂടുതൽ ചരക്ക് സേവനങ്ങൾ നമുക്ക് ഉൽപാദിപ്പിക്കാൻ ഇന്ത്യൻ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥക്ക് കഴിഞ്ഞു എന്നാണ്. ഈ പ്രതിഭാസത്തെ തൊഴിൽ രഹിത വളർച്ച (Jobless Growth) എന്നാണ് വിദഗ്ദർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

ജി.ഡി.പി.യോട് താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള തൊഴിലിന്റെ വളർച്ചയാണ് നാം ഇതുവരെ മനസിലാക്കിയത്. തൊഴിലിന്റേയും ജി.ഡി.പി.യുടേയും വളർച്ചാരീതി തൊഴിൽശക്തിയുടെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളെ എങ്ങനെ ബാധിച്ചുവെന്ന് മനസിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഏത് തരത്തിലുള്ള തൊഴിലുകളാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന് മനസിലാക്കാൻ ഇതിൽ നിന്ന് സാധിക്കും.

മുൻപ് പറഞ്ഞ രണ്ട് സൂചകങ്ങൾ, വിവിധ വ്യവസായങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ തൊഴിലും അവരുടെ അവസ്ഥയും പരിശോധിക്കാം. ഇന്ത്യ

ഒരു കാർഷിക രാജ്യമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഗ്രാമവാസികളും മുഖ്യ ഉപജീവനോപാധിയായി കൃഷിയെ കണക്കാക്കുന്നവരാണ്. ഇന്ത്യയുൾപ്പെടെയുള്ള പല രാജ്യങ്ങളിലേയും വികസന തന്ത്രങ്ങൾ ലക്ഷ്യം വെച്ചത് കൃഷിയെ ആശ്രയിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ അനുപാതം കുറച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നതായിരുന്നു.

കാർഷികമേഖലയിലെ തൊഴിലിൽനിന്ന് കാർഷികേതരമേഖലയിലേക്കുള്ള സാരമായ മാറ്റത്തെയാണ് വിവിധ മേഖലകളിലെ തൊഴിൽ ശക്തി വിതരണം കാണിക്കുന്നത്. (പട്ടിക 7.3 കാണുക) 1972–73 ൽ ഏകദേശം 74 ശതമാനം തൊഴിൽശക്തിയും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നത് പ്രാഥമികമേഖലയിലായിരുന്നു. 2011–12ൽ ഈ അനുപാതം 50 ശതമാനമായി കുറഞ്ഞു. ദ്വിതീയ തൃതീയ മേഖലകളിലാണ് ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽശക്തിയുടെ ശോഭനമായ ഭാവി കാണുന്നത്. ഈ മേഖലകളുടെ പങ്ക് യഥാക്രമം 11 % ത്തിൽ നിന്ന് 24 % ആയും, 22% ത്തിൽ നിന്നും 27% ആയും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിവധ തൊഴിൽ സ്ഥിതിയിലുള്ള തൊഴിൽശക്തി വിതരണം കാണിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞ നാല് ദശാബ്ദക്കാല കാലഘട്ടത്തിൽ (1972–2012) സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരും സ്ഥിരശമ്പളക്കാരും താൽകാലിക കൂലിതൊഴിലാളികളായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആളുകൾ തൊഴിൽ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത് സ്വയംതൊഴിൽ മേഖലയിൽ തന്നെയാണ് .

ഇങ്ങനെ, സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരും സ്ഥിരവരുമാനക്കാരും താൽകാലിക കൂലി തൊഴി

ചാർട്ട് 7.3 തൊഴിലിന്റേയും മൊത്തം ആഭ്യന്തരോൽപന്നത്തിന്റേയും വളർച്ച 1951–2012 (%)

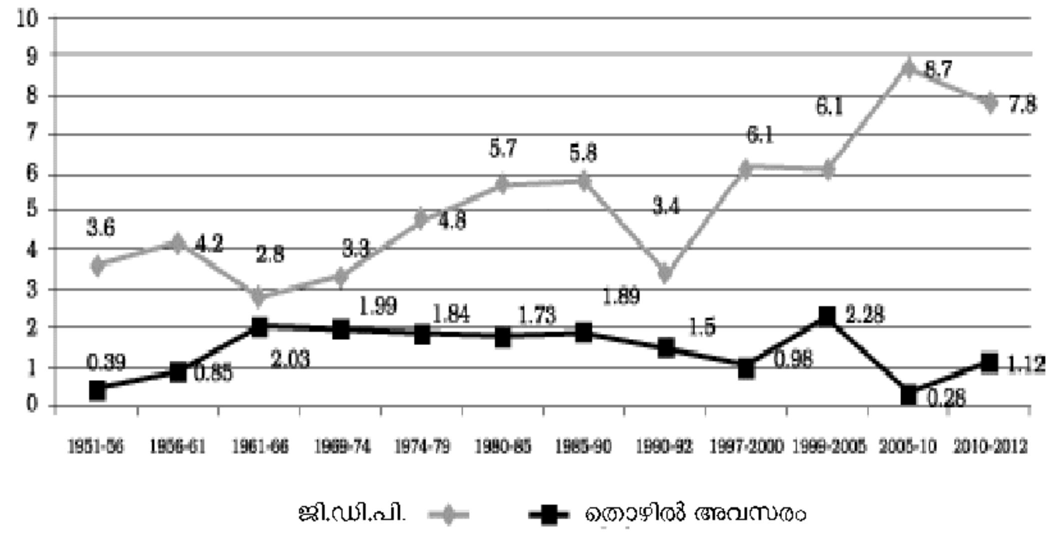

പട്ടിക 7.3 തൊഴിൽഘടനയിലെ പ്രവണതകൾ(മേഖലാതലത്തിലും തൊഴിൽ സ്ഥിതി തലത്തിലും) 1972–2012(ശതമാനത്തിൽ)

ഇനം	1972 – 73	1983 – 84	1993 – 94	1999 – 2000	2011 – 12
മേഖല					
പ്രാഥമികം	74.3	68.6	64	60.4	48.9
ദ്വിതീയം	10.9	11.5	16	15.8	24.3
സേവനം	14.8	16.9	20	23.8	26.8
ആകെ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
തൊഴിൽ സ്ഥിതി					
സ്വയംതൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവർ	61.4	57.3	54.6	52.6	52.0
സ്ഥിരംശമ്പളക്കാർ	15.4	13.8	13.6	14.6	18.0
താൽകാലികകൂലി തൊഴിലാളികൾ	23.2	28.9	31.8	32.8	30.0
ആകെ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ലാളികളായി മാറുന്ന പ്രക്രിയയെ തൊഴിൽ ശക്തിയുടെ താൽകാലികവത്കരണം (Casualisation of work force) എന്നാണ് വിദഗ്ദർ വിളിക്കുന്നത്. ഇത് തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതി അങ്ങേയറ്റം ക്ലേശകരമാക്കി തീർക്കും ആയതു എപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നു, എന്നു മനസിലാക്കാൻ ബോക്സ് 7.2ൽ നൽകിയിട്ടുള്ള അഹമ്മദാബാദ് കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള തുണിമില്ലുകളെ കുറിച്ചുള്ള പഠനം ശ്രദ്ധിക്കുക.

7.7 ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽശക്തിയുടെ അനൗപചാരികവൽകണം (Informalisation of Indian Workforce)

കൂലിതൊഴിലാളികളുടെ അനുപാതം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതായി നാം മുൻഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസിലാക്കി. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കാലം മുതൽക്ക് തന്നെ ഇന്ത്യയുടെ ആസൂത്രണവികസനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന്, ഇവിടുത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് മാന്യമായ ഉപജീവന മാർഗ്ഗം നേടിയെടുക്കുക എന്നതാണ്. വികസിതരാജ്യങ്ങളിലേതു പോലെ, കാർഷികരംഗത്ത് അധികമുള്ള തൊഴിലാളികളെ വ്യവസായ മേഖലയിലേക്ക് ആകർഷിക്കണമെന്നും അവർക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിത നിലവാരം ലഭ്യമാക്കണമെന്നും വ്യവസായവൽകരണ തന്ത്രം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. ആസൂത്രണവികസനത്തിന്റെ 60 വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടിട്ടും ഇന്ത്യൻ തൊഴിൽശക്തിയുടെ പകുതിയിലധികവും മുഖ്യ ഉപജീവനോപാധിയായി ആശ്രയിക്കുന്നത് കൃഷിയെ തന്നെയാണ്.

സാമ്പത്തികശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ അഭിപ്രായ

ബോക്സ് 7.2 അഹമ്മദാബാദിലെ അനൗപചാരികവൽകരണം

60 ലധികം തുണിമില്ലുകളിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്ന 1,50,000 ത്തോളം തൊഴിലാളികൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഉൽപ്പന്നത്താൽ സമ്പന്നമായ ഒരു നഗരമാണ് അഹമ്മദാബാദ്. ഈ തൊഴിലാളികൾ നൂറ്റാണ്ടുകളായി വരുമാന സുരക്ഷിതത്വം നേടിയിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് സുരക്ഷിതമായ ജോലിയും, ജീവിക്കാനുള്ള വേതനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ആരോഗ്യവും വാർദ്ധക്യകാലവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായുള്ള സാമൂഹിക സുരക്ഷാ പദ്ധതികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് ശക്തമായ തൊഴിലാളി സംഘടനകളുണ്ടായിരുന്നു. അവ തർക്കങ്ങൾ പരിഹരിക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തിരുന്നത്, തൊഴിലാളികൾക്കും കുടുംബത്തിനും ആവശ്യമായ ക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. 1980 കളുടെ തുടക്കത്തിൽ, ഇന്ത്യയിലുടനീളമുള്ള തുണിമില്ലുകൾ അടച്ചുപൂട്ടാൻ തുടങ്ങി. മുംബൈ പോലുള്ള ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മില്ലുകൾ വളരെ വേഗത്തിൽ അടച്ചുപൂട്ടി. അഹമ്മദാബാദിൽ അടച്ചുപൂട്ടൽ പ്രക്രിയ വളരെയധികം, ഏകദേശം 10 വർഷത്തോളം, വലിച്ചു നീട്ടി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, ഏകദേശം 80,000ത്തിലധികം സ്ഥിര തൊഴിലാളികൾക്കും 50,000 ത്തിലധികം താൽകാലിക തൊഴിലാളികൾക്കും തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും അവർ അനൗപചാരിക മേഖലയിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അഹമ്മദാബാദ്

കുടുംബത്തിലെ ശക്തികേന്ദ്രത്തിലെ മാറ്റം തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു മില്ല്തൊഴിലാളി വെളുത്തുള്ളി തൊലികളയുന്നു. അതേസമയം അവന്റെ ഭാര്യ ഒരു പുതിയ തൊഴിലായ ബീഡി തെരപ്പിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു

നഗരം ചില സാമ്പത്തിക പിൻവാങ്ങലിനും (Recession) ക്രമസമാധാന പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകിച്ച് വർഗ്ഗീയ ലഹളകൾക്ക്, സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. മുഴുവൻ തൊഴിലാളികളും മധ്യവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അനൗപചാരിക മേഖലയിലേക്കും ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്കും എടുത്തെറിയപ്പെട്ടു. വ്യാപകമായ മദ്യപാനവും ആത്മഹത്യയും വ്യാപകമായി.

പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾ

* ഇന്ത്യയെ പോലുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിന്, 2 ശതമാനം തൊഴിൽവളർച്ച നിലനിർത്തുകയെന്നത് എളുപ്പമല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?എന്തുകൊണ്ട്?
* സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ കൂടുതൽ ചരക്ക് -സേവനങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുകയും എന്നാൽ അധിക തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക? എങ്ങിനെയാണ് തൊഴിൽരഹിത വളർച്ച ഉണ്ടാകുന്നത്?
* സാമ്പത്തികശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ താൽകാലിക തൊഴിൽ രീതി, ജനങ്ങളുടെ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത്തരം പ്രതിഭാസങ്ങളെ നാം സ്വാഗതം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഒരു നാമമാത്രകർഷകൻ, മുഴുവൻസമയ കർഷകത്തൊഴിലാളിയായി മാറുന്നുവെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക. തന്റെ ദിവസ കൂലിയിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടാകുമ്പോൾ അയാൾ സന്തോഷവാനായിരിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ ഔഷധ വ്യവസായ രംഗത്തെ ഒരു സ്ഥിരശമ്പളക്കാരൻ ദിവസവേതന തൊഴിലാളിയായി മാറുമ്പോൾ, അവന് വരുമാനവർദ്ധനവ് ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും അയാൾ സന്തോഷവാനായിരിക്കുമോ? ക്ലാസിൽ ചർച്ച ചെയ്യുക.

ത്തിൽ, വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്തോറും തൊഴിലിന്റെ ഗുണപരത ശോഷിച്ചുവരികയാണ്. 10 മുതൽ 20 വർഷം വരെ ജോലി ചെയ്തിട്ടും ചില തൊഴിലാളികൾക്ക് പ്രസവാനന്തര ആനുകൂല്യങ്ങൾ, പ്രോവിഡണ്ട് ഫണ്ട്, ഗ്രാറ്റ്വിവിറ്റി, പെൻഷൻ മുതലായവ ലഭിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? പൊതുമേഖലയിൽ ഒരു തൊഴിലാളി ചെയ്യുന്ന അതേ ജോലി മറ്റൊരാൾ സ്വകാര്യ മേഖലയിൽ ചെയ്യുമ്പോൾ കുറഞ്ഞ വേതനം ലഭിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ചെറിയ വിഭാഗത്തിന് മാത്രമേ സ്ഥിരവരുമാനം ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് കാണാം. വിവിധ തൊഴിൽ നിയമങ്ങളിലൂടെ സർക്കാർ ഇവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇവർ തൊഴിലാളിസംഘടനകൾ രൂപികരിക്കുന്നു. മെച്ചപ്പെട്ട വേതനത്തിനും മറ്റ് സാമൂഹ്യസുരക്ഷാ പദ്ധതികൾക്കും വേണ്ടി അവർ തൊഴിലുടമകളോട് വിലപേശുന്നു. ആരൊക്കെയാണവർ? ഇവരെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന് തൊഴിൽശക്തിയെ ഔപചാരിക മേഖല, അനൗപചാരിക മേഖല എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. ഇവ സംഘടിത മേഖല, അസംഘടിതമേഖല എന്നീ പേരുകളിലും വിളിക്കപ്പെടുന്നു. എല്ലാ പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളും പത്തിൽ കൂടുതൽ തൊഴിലാളികൾ തൊഴിലെടുക്കുന്ന സ്വകാര്യമേഖല സ്ഥാപനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് ഔപചാരിക മേഖല. അതുപോലെ ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരെ ഔപചാരിക തൊഴിലാളികൾ എന്നും വിളിക്കുന്നു. മറ്റെല്ലാ സംരംഭങ്ങളും അതിലെ തൊഴിലാളികളും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് അനൗപചാരിക മേഖല. ഇപ്രകാരം ലക്ഷക്കണക്കിന് കർഷകരും കർഷക തൊഴിലാളികളും ചെറുവ്യവസായ സംരംഭകരും അവിടെ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങളും അതുപോലെ കൂലിത്തൊഴിലാളികളില്ലാത്ത സ്വയംതൊഴിൽ സംരംഭങ്ങളും എല്ലാം ഉൾപെടുന്നതാണ് അനൗപചാരിക മേഖല.നിർമ്മാണത്തൊഴിലാളികൾ, ചുമട്ടുതൊഴിലാളികൾ തുടങ്ങി ഒന്നിലധികം തൊഴിലുടമക്ക് കീഴിൽ തൊഴിലെടു

ക്കുന്ന കാർഷികേതര കൂലി തൊഴിലാളികളും ഈ മേഖലയിൽപ്പെടുന്നു.

ഔപചാരിക മേഖലയിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്നവർക്കെല്ലാം സാമൂഹ്യ സുരക്ഷാ പദ്ധതികളുണ്ട്. അവർ അനൗപചാരിക മേഖലയിലുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ സമ്പാദിക്കുന്നുണ്ട്. സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ വളരുമ്പോൾ കൂടുതൽ പേർ ഔപചാരികമേഖല തൊഴിലാളികളായി മാറുകയും അനൗപചാരിക മേഖലയിൽ, ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ അനുപാതം കുറയുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് ആസൂത്രിത വികസനം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷെ ഇന്ത്യയിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? താഴെ നൽകിയിരിക്കുന്ന ചാർട്ട് (ചാർട്ട് 7.4) നോക്കുക. ഔപചാരിക അനൗപചാരിക മേഖലയിലുള്ള തൊഴിൽ ശക്തി വിതരണം കാണാം.

ഭാഗം 7.2 ൽ ഇന്ത്യയിൽ ഏകദേശം 47.3 കോടി തൊഴിലാളികളുണ്ടെന്ന് നാം കണ്ടു. ഏകദേശം 3 കോടി പേർ മാത്രമാണ്, ഔപചാരിക മേഖലയിൽ പണിയെടുക്കുന്നത്. രാജ്യത്ത് ഔപചാരിക മേഖലയിൽ തൊഴിലെടുക്കുന്നവർ എത്ര ശതമാനമെന്ന് കണക്കു കൂട്ടാമോ? ഏകദേശം 6% ($3/47.3 \times 100$) അതായത് ബാക്കി 94 ശതമാനം തൊഴിലാളികളും അനൗപചാരിക മേഖലയിലാണ്. ഈ 3 കോടി ഔപചാരികതൊഴിലാളികളിൽ 0.6 കോടി, അതായത് 20% ($0.6/3 \times 100$) മാത്രമാണ് സ്ത്രീകൾ. അനൗപചാരിക മേഖലയിൽ, പുരുഷന്മാർ തൊഴിൽ ശക്തിയുടെ 69 % വരുന്നു.

1970 കളുടെ അവസാനം മുതൽ ഔപചാരിക മേഖലയിലെ തൊഴിലവസരങ്ങൾ വളരുന്നില്ലെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ, ഇന്ത്യയുൾപ്പെടെയുള്ള പല വികസ്വര രാജ്യങ്ങളും അനൗപചാരിക മേഖലയിലെ സംരംഭങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. അനൗപചാരിക മേഖലയിലെ തൊഴിലാളികൾക്കും സംരംഭങ്ങൾക്കും ഒരു സ്ഥിരവരുമാനം ലഭിക്കുന്നില്ല. അവർക്ക് സർക്കാരിൽ നിന്നുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളോ സംരക്ഷണമോ ലഭിക്കുന്നില്ല. യാതൊരു നഷ്ടപരിഹാരവും നൽകാതെ തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചുവിടുന്നു. കാലഹരണപ്പെട്ട സാങ്കേതിക വിദ്യയാണ് അനൗപചാരികമേഖലയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. യാതൊരു വിധ കണക്കുകളും ഇവിടെ തയ്യാറാക്കി സൂക്ഷിക്കാറില്ല. ഈ തൊഴിലാളികൾ താമസിക്കുന്നത് പുറമ്പോക്കുകളിലും ചേരിപ്രദേശങ്ങളിലും ആണ്. അന്താരാഷ്ട്ര തൊഴിൽ സംഘടന (ILO) യുടെ ഇടപെടലിനെ തുടർന്ന്, അല്പം

ബോക്സ് 7.1 ഔപചാരികമേഖലാ തൊഴിൽ

ഔപചാരിക മേഖലയിലെ തൊഴിലുകളുടെ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നത് രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചുകൾ മുഖേന കേന്ദ്ര തൊഴിൽ മന്ത്രാലയമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഔപചാരിക മേഖലയിലെ മുഖ്യതൊഴിൽദാതാവ് ആരെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? 2012 ൽ ആകെയുള്ള 3 കോടി ഔപചാരിക മേഖലാതൊഴിലാളികളിൽ 1.8 കോടിയും തൊഴിലെടുക്കുന്നത് പൊതുമേഖലയിലാണ്. ഇവിടേയും പുരുഷൻമാരാണ് കൂടുതൽ. സ്ത്രീകൾ ഔപചാരികമേഖലയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ ആറിലൊന്ന് മാത്രമാണുള്ളത്. 1990 കളുടെ തുടക്കത്തിൽ സാമ്പത്തികപരിഷ്കരണ പ്രക്രിയകൾ ആരംഭിച്ചതിനു ശേഷം ഔപചാരികമേഖലയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണത്തിൽ കുറവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് സാമ്പത്തികശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നിങ്ങൾ എന്ത് കരുതുന്നു?

ചിത്രം 7.4 വഴിയോര കച്ചവടം: വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന അനൗപചാരിക മേഖല തൊഴിലുകൾ

വൈകിയാണെങ്കിലും ഗവൺമെന്റ് അനൗപചാരിക മേഖലാ സംരംഭങ്ങളെ നവീകരിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ തൊഴിലാളികൾക്ക് സാമൂഹ്യ സുരക്ഷാ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനും ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചാർട്ട് 7.4 ഔപചാരിക / അനൗപചാരിക മേഖലയിലെ തൊഴിലാളികൾ, 2009 2010 തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം (ദശലക്ഷത്തിൽ)

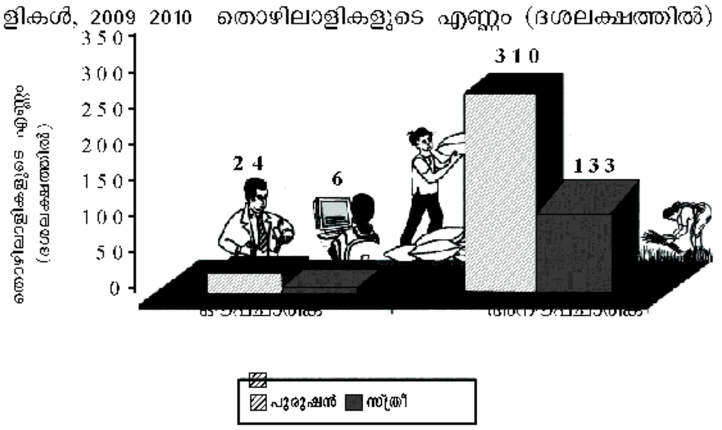

7.8 തൊഴിലില്ലായ്മ (Unemployment)

പലരും പത്രങ്ങളിൽ തൊഴിൽ ഒഴിവുകൾ നോക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും. ചിലർ സുഹൃത്തുക്കളിലൂടെയും ബന്ധുക്കളിലൂടെയും ആണ് തൊഴിലന്വേഷിക്കുന്നത്. അന്നന്നത്തെ ജോലിക്ക് തങ്ങളെ വിളിക്കുന്നതിനായി കാത്തു നിൽക്കുന്ന തൊഴിലാളികളെ പല നഗരങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. ചിലർ ഫാക്ടറികളിലും ഓഫീസുകളിലും നേരിട്ട് ചെന്ന്, തങ്ങളുടെ ബയോഡാറ്റ നൽകി അവിടങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും ജോലി ഒഴിവുണ്ടോ എന്ന് അന്വേഷി

ക്കുന്നു. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ പലരും തൊഴിൽ തേടി പുറത്തു പോകുന്നില്ല.അവർ തൊഴിലില്ലാത്തപ്പോൾ, വെറുതെ വീട്ടിലിരിക്കുന്നു. ചിലർ എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചുകൾ മുഖേനയുള്ള തൊഴിലവസരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതിനായി പേര് നൽകി കാത്തിരിക്കുന്നു. നാഷണൽ സാമ്പിൾ സർവ്വേ ഓഫീസ് (NSSO) തൊഴിലില്ലായ്മയെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത്, തൊഴിൽ ലഭ്യമല്ലാത്തതു കൊണ്ട് തൊഴിലെടുക്കാത്തവരും, എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചുകൾ മുഖേനയോ ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും മുഖേനയോ തൊഴിലുടമകൾക്ക് അപേക്ഷകൾ നൽകിയോ നിലവിലുള്ള സാഹചര്യത്തിലും പ്രതിഫലത്തിലും തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധത അറിയിച്ച് തൊഴിലന്വേഷിക്കുന്നവരും ഉൾപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം എന്നാണ്. തൊഴിലില്ലാത്ത വ്യക്തിയെ കണ്ടെത്തുന്നതിന് പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ട്. അരദിവസത്തിൽ ഒരു മണിക്കൂർ പോലും തൊഴിൽ ലഭിക്കാത്ത ആളെയാണ് തൊഴിൽ രഹിതൻ എന്ന് സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദർ വിളിക്കുന്നത്.

തൊഴിലില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ദത്തങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്ന മൂന്ന് ഉറവിടങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ കാനേഷുമാരി റിപ്പോർട്ടുകൾ (Reports of Census of India), നാഷണൽ സാമ്പിൾ സർവ്വെ ഓർഗനൈസേഷൻ (NSSO) ന്റെ തൊഴിലും തൊഴിലില്ലായ്മ സാഹചര്യങ്ങളും സംബന്ധിച്ച റിപ്പോർട്ട്, എംപ്ലോയ്മെന്റ് എക്സ്ചേഞ്ചുകളിലെ തൊഴിലിനും പരിശീലനത്തിനുമായുള്ള രജിസ്ട്രേഷൻ സംബന്ധിച്ച ഡയറക്ടർ ജനറലിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകൾ (Director General of Employment and Training of Registration

പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾ

അനൗപചാരിക മേഖലയിലുള്ളവർക്ക് ശരി ചിഹ്നം (tick mark) നൽകുക

- ഏഴ് കൂലി തൊഴിലാളികളും കുടുംബത്തിലെ മൂന്ന് അംഗങ്ങളും തൊഴിലെടുക്കുന്ന ഹോട്ടലിലെ തൊഴിലാളി .
- ഇരുപത്തിയഞ്ച് അധ്യാപകരുള്ള സ്വകാര്യസ്കൂളിലെ അധ്യാപകൻ
- പോലിസുകാരൻ
- സർക്കാർആശുപത്രിയിലെ നഴ്സ്.
- സൈക്കിൾ റിക്ഷാക്കാരൻ
- ഒമ്പത് തൊഴിലാളികളുള്ള തുണിക്കടയുടെ ഉടമ
- പത്തിലധികം ബസ്സുകളുള്ളതും 20 ഡ്രൈവർമാരും, കണ്ടക്ടർമാരും, മറ്റു തൊഴിലാളികളമുള്ള ബസ് കമ്പനിയിലെ ഡ്രൈവർ
- പത്ത് തൊഴിലാളികളുള്ള നിർമ്മാണക്കമ്പനിയിലെ സിവിൽ എഞ്ചിനീയർ.
- സംസ്ഥാന സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിൽ ദിവസകൂലി അടിസ്ഥാനത്തിൽ, തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ ഓപ്പറേറ്റർ
- വൈദ്യുതി ഓഫീസിലെ ഗുമസ്തൻ.

ചിത്രം 7. 5 മില്ലിലെ തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾ, താൽകാലിക ജോലികൾക്കായി കാത്തു നിൽക്കുന്നു.

with Employment Exchanges) എന്നിവ. ഇവ ഓരോന്നും വ്യത്യസ്തമായ വിവരങ്ങളാണ് നമുക്ക് നൽകുന്നതെന്നിരിക്കിലും തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ പ്രകൃതത്തെക്കുറിച്ചും രാജ്യത്ത് നിലവിലിരിക്കുന്ന വിവിധ തരത്തിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചും, നമുക്ക് അറിവ് നൽകുന്നുണ്ട്.

നമുക്ക് വ്യത്യസ്ത രീതിയിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മ ഉണ്ടോ? ഈ അധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യ ഖണ്ഡികയിൽ വിശദീകരിച്ച രീതിയിലുള്ള തൊഴിലില്ലയ്മയെ പ്രത്യക്ഷ തൊഴിലില്ലായ്മ(Open unemployment) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ കൃഷിയിടങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന തൊഴിലില്ലയ്മയെ പ്രച്ഛന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ? എന്നാണ് സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രജ്ഞർ വിളിക്കുന്നത്. എന്താണ് പ്രച്ഛന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ? ഒരു കർഷകന് നാല് ഏക്കർ കൃഷിഭൂമി ഉണ്ടെന്നും ഒരു വർഷം ഈ കൃഷിയിടത്തിലെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമായി അയാളും രണ്ട് തൊഴിലാളികളും മതി എന്നും സങ്കൽപിക്കുക. എന്നാൽ അഞ്ച് തൊഴിലാളികളും കുടുംബത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളായ ഭാര്യ, കുട്ടികൾ തുടങ്ങിയവരേയും ഇവിടെ തൊഴിലിന് ഉപയോഗിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ അവസ്ഥയാണ് പ്രച്ഛന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ. 1950 കളിൽ നടന്ന ഒരു പഠനം അനുസരിച്ച് ഇന്ത്യയിലെ കാർഷിക മേഖലയിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരിൽ മൂന്നിലൊന്ന് പേരും പ്രച്ഛന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്.

ചില ആളുകൾ നഗരപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് കുടി

ചിത്രം 7. 6 കരിമ്പ് വെട്ടുന്നവർ: പ്രച്ഛന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ കാർഷിക തൊഴിലുകളിൽ സാധാരണമാണ്.

യേറുകയും, അവിടെ കുറച്ചു കാലം തൊഴിൽ ചെയ്ത് മൺസൂൺ കാലമാകുമ്പോൾ സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ അത്തരത്തിൽ പെരുമാറുന്നത്.? കാരണം കാർഷികമേഖലയിലെ തൊഴിലുകൾ കാലികമാണ്. വർഷത്തിലെ എല്ലാ മാസങ്ങളിലും അവർക്കിവിടെ തൊഴിലവസരങ്ങളില്ല. കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ചെയ്യാൻ തൊഴിലില്ലാതെ വരുമ്പോൾ അവർ തൊഴിൽ തേടി നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ പോകുകയും അവിടെ തൊഴിൽ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം തൊഴിലില്ലായ്മയെ, കാലികതൊഴിലില്ലായ്മ (Seasonal Unemployment) എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതും ഇന്ത്യയിൽ സാധാരണയായി കാണുന്ന ഒരു തരം തൊഴിലില്ലായ്മയാണ്.

വളരെ കുറഞ്ഞ തൊഴിൽ വളർച്ചയാണ്, നാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ദീർഘകാലം തൊഴിലില്ലാതിരിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? വിദഗ്ധർ പറയുന്നത്, ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അത്തരത്തിൽ, ദീർഘകാലം തൊഴിലെടുക്കാതെ കഴിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നാണ്. അവരുടെ നിരാശാജനകമായ സാമ്പത്തിക സാഹചര്യം അങ്ങനെ ഇരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ഇവർ വൃത്തിഹീനവും അനാരോഗ്യകരവും അപകടകരവുമായ ജോലികളും കഠിന ജോലികളും, ഏറ്റെടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ താഴ്ന്നവരുമാനമുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്ക് തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്നതിനും അതുവഴി അവർക്ക് മാന്യമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നതിനുമായുള്ള ധാരാളം ശ്രമങ്ങൾ കേന്ദ്ര - സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഇവ തുടർന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ പരിശോധിക്കാം.

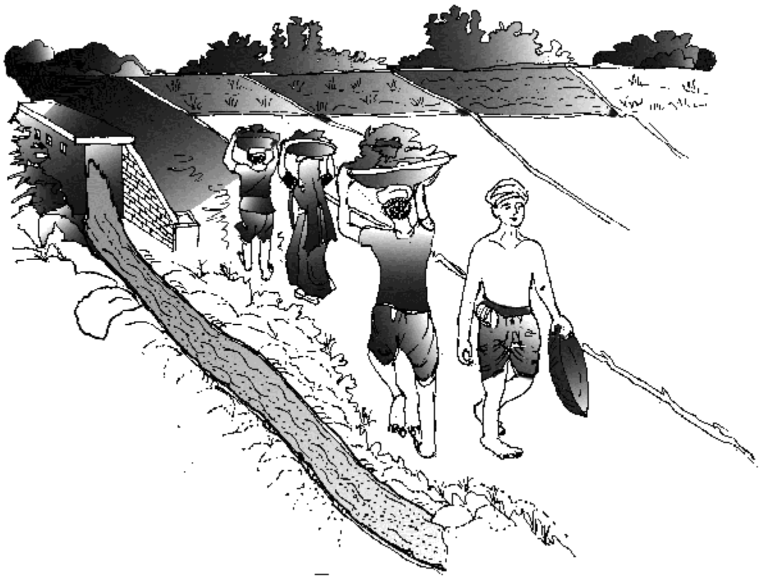

ചിത്രം 7. 7 സർക്കാർ നേരിട്ട് തൊഴിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന രീതിയാണ് അണക്കെട്ടുകളുടെ നിർമ്മാണം.

7.9 സർക്കാരും തൊഴിൽ സൃഷ്ടിയും (Government and Employment Generation)

2005 ലെ ദേശീയ ഗ്രാമീണ തൊഴിലുറപ്പുപരിപാടി നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? വൈദഗ്ധ്യം ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊഴിലെടുക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള ഗ്രാമീണ കുടുംബങ്ങൾക്ക് വർഷത്തിൽ 100 ദിവസത്തെ ഉറപ്പായ വേതന തൊഴിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന പദ്ധതിയാണിത്. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ തൊഴിലന്വേഷകർക്ക് തൊഴിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി സർക്കാർ നടപ്പിലാക്കിയ പല പദ്ധതികളിൽ ഒന്നാണിത്.

സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരകാലം മുതൽ തൊഴിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും, തൊഴിൽ അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും കേന്ദ്രസംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ വളരെ പ്രധാന പങ്കാണ് വഹിക്കുന്നത്. ഈ ശ്രമങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷം, പരോക്ഷം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. ഒന്നാം ഗണത്തിൽ പെടുന്നതാണ് നിങ്ങൾ തൊട്ട് മുൻഭാഗത്ത് പഠിച്ച, ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി വ്യത്യസ്ത വകുപ്പുകളിൽ ജനങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട് നിയമനം നൽകുക എന്നത്. അതുപോലെ സർക്കാർ വ്യവസായങ്ങളും ഹോട്ടലുകളും ഗതാഗതസ്ഥാപനങ്ങളും ആരംഭിക്കുകയും അതുവഴി, നേരിട്ട് തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർക്കാർ സംരംഭങ്ങളിലെ ചരക്ക് സേവനങ്ങളുടെ ഉൽപാദനം വർധിപ്പിക്കുമ്പോൾ സർക്കാർ സംരംഭങ്ങളിൽ നിന്ന് അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്വകാര്യ സംരംഭങ്ങൾ അവരുടെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അതിലുടെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലെ തൊഴിലവസരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഉരുക്കു കമ്പനി, അതിന്റെ ഉൽപാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുമ്പോൾ, സർക്കാർ കമ്പനിയിലെ തൊഴിലവസരങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. അതേസമയം തന്നെ ഈ സർക്കാർ കമ്പനിയിൽ നിന്ന് ഉരുക്കുവാങ്ങുന്ന സ്വകാര്യ കമ്പനിയും ഉൽപാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അതുവഴി തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയിലെ സർക്കാർ ശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി പരോക്ഷമായ തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന രീതി.

തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലൂടെ ദാരിദ്ര്യം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനായി ധാരാളം പദ്ധതികൾ സർക്കാർ നടപ്പിലാക്കുന്നതായി നാലാംഅധ്യായത്തിൽ നാം കണ്ടു. അവ തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ എന്ന് കൂടി അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ പദ്ധതികളെല്ലാം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മാത്രമല്ല മറിച്ച്, പ്രാഥമികാരോഗ്യം, പ്രാഥമിക വിദ്യഭ്യാസം, ഗ്രാമ പ്രദേശങ്ങളിലെ കുടിവെള്ളം, പോഷകാഹാരം, വരുമാനവും തൊഴിലും സൃഷ്ടിക്കന്നതിനുള്ള ആസ്തികൾ വാങ്ങിക്കുന്നതിനായുള്ള സഹായം, വേതന തൊഴിൽ സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുള്ള സമൂഹ ആസ്തികളുടെ വികസനം, വീടുകളുടേയും ശുചീകരണ സൗകര്യങ്ങളുടേയും നിർമ്മാണം, വീടുകൾ നിർമിക്കുന്നതിനുള്ള സഹായം, ഗ്രാമീണ റോഡുകളുടെ നിർമ്മാണം, തരിശു ഭൂമിയുടേയും പാഴ് ഭൂമിയുടേയും വികസനം, തുടങ്ങിയ സേവനങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും കൂടിയാണ്.

7.10 ഉപസംഹാരം

ഇന്ത്യയുടെ തൊഴിൽശക്തിയുടെ ഘടനയിൽ മാറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സേവന മേഖലയിലാണ് പുതിയ തൊഴിലവസരങ്ങൾ കൂടുതലും കണ്ടു വരുന്നത്.ഇക്കാലത്ത് സേവന മേഖലയുടെ വികാസവും ഉയർന്ന സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ആവിർഭാവവും മൂലം ചെറുകിട / വ്യക്തി സംരംഭങ്ങൾക്കും അല്ലെങ്കിൽ വൈദഗ്ധ്യമുള്ള തൊഴിലാളികൾക്കും, ബഹുരാഷ്ട്രകുത്തകകളോട് നേരിട്ട് മത്സരിച്ചാൽ മാത്രമേ നിലനിൽപുള്ളൂ എന്ന അവസ്ഥ സംജാതമായിരിക്കുന്നു. പുറം പണികരാർ (out sourcing) ഇന്ന് ഒരു സാധാരണ സംഭവമായിരിക്കുന്നു. അതിനർത്ഥം വൻകിട കമ്പനികൾ തങ്ങളുടെ ചെറിയ സവിശേഷ വകുപ്പുകൾ അടച്ചു പൂട്ടുകയും (ഉദാഹരണത്തിന് നിയമം, കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമിങ്, ഉപഭോക്തൃ സേവനങ്ങൾ മുതലായവ) തങ്ങളുടെ വൻകിട ജോലികൾ അൽപാൽപമായി വിദേശങ്ങളിൽ പോലുമുള്ള ചെറിയ സംരംഭങ്ങൾക്കും

വൈദഗ്ധ്യമുള്ള വ്യക്തികൾക്കും നൽകുന്നതാണ് കൂടുതൽ ലാഭകരമെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.ഇതിനെ തുടർന്ന് ആധുനികമായ ഒരു വ്യവസായശാല അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഓഫീസ് എന്ന പരമ്പരാഗതമായ ആശയം മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് പലർക്കും വീടുകൾ തന്നെയാണ് ജോലിസ്ഥലം. പക്ഷെ ഈ മാറ്റങ്ങളൊന്നും വ്യക്തി തൊഴിലാളികൾക്ക് അനുകൂലമല്ല. തൊഴിലിന്റെ സ്വഭാവം കൂടുതൽ അനൗപചാരികമാക്കപ്പെടുന്നു. വളരെ കുറച്ചു പേർക്ക് മാത്രമേ സാമൂഹ്യസുരക്ഷാ പദ്ധതികൾ ലഭ്യമാകുന്നുള്ളൂ.

കഴിഞ്ഞ രണ്ട് ദശാബ്ദങ്ങളായി, മൊത്തം ആഭ്യന്തരോൽപാദനത്തിൽ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള വളർച്ച ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, അതോടൊപ്പം ഉണ്ടാകേണ്ട തൊഴിലവസരങ്ങളിലെ വർദ്ധനവ് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇത് തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായുള്ള, പ്രത്യേകിച്ചും ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ, ശ്രമങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുവാൻ സർക്കാരുകളെ നിർബന്ധിതമാക്കുന്നു.

സംഗ്രഹം

- പലതരത്തിലുള്ള സാമ്പത്തികപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും മൊത്തം ദേശീയോല്പന്നത്തിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും തൊഴിലാളികളാണ്.
- രാജ്യത്തെ ജനസംഖ്യയിൽ അഞ്ചിൽ രണ്ടുഭാഗവും പലതരം സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു.
- ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിൽശക്തിയിൽ ഭൂരിഭാഗവും പുരുഷന്മാരാണ്, പ്രത്യേകിച്ചും ഗ്രാമീണ മേഖലയിൽനിന്നുള്ളവർ.
- ഇന്ത്യയിലെ ബഹുഭൂരിഭാഗം തൊഴിലാളികളും സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരാണ്. താൽകാലിക കൂലി തൊഴിലാളികളും സ്ഥിരശമ്പളക്കാരും ചേർന്ന് ഇന്ത്യയുടെ തൊഴിൽശക്തിയുടെ പകുതിയിൽ താഴെയേ വരുന്നുള്ളൂ.
- ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിൽശക്തിയിൽ അഞ്ചിൽ മൂന്ന്ഭാഗവും ഉപജീവനത്തിനായി കൃഷിയേയും അനുബന്ധപ്രവർത്തനങ്ങളേയുമാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്.
- ഈയടുത്ത കാലത്തായി തൊഴിലിന്റെ വളർച്ചാ വേഗം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
- ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തിക പരിഷ്കരണത്തിന് ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സേവന മേഖലയിലെ തൊഴിലവസരങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പുതിയ ജോലികൾ ഭൂരിഭാഗവും അനൗപചാരിക മേഖലയിലാണ്. അതു പോലെ തൊഴിലിന്റെ സ്വഭാവം മിക്കവാറും താൽകാലിക രീതിയിലുമാണ്.
- ഔപചാരിക മേഖലയിലെ ഏറ്റവും വലിയ തൊഴിൽദാതാവ് സർക്കാരാണ്.
- ഗ്രാമീണ ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ പൊതുരൂപമാണ് പ്രച്ഛന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ
- ഇന്ത്യയുടെ തൊഴിൽശക്തിയുടെ ഘടനയിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.
- പലതരത്തിലുള്ള പദ്ധതികളിലൂടെയും നയങ്ങളിലൂടെയും നേരിട്ടും അല്ലാതെയും തൊഴിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ സർക്കാർ ശ്രമിച്ചു വരുന്നു.

അഭ്യാസം

1. ആരാണ് തൊഴിലാളി?
2. തൊഴിലാളി - ജനസംഖ്യ അനുപാതം നിർവചിക്കുക.
3. യാചകൻ, മോഷ്ടാവ്, ഒരു കള്ളക്കടത്തുകാരൻ, ചൂതാട്ടക്കാരൻ ഇവർ തൊഴിലാളികളാണോ? എന്തുകൊണ്ട്?

4. ഒറ്റപ്പെട്ടത് കണ്ടെത്തുക.

   1. ഒരു സലൂണിന്റെ ഉടമ
   2. ഒരു ചെരുപ്പുകുത്തി
   3 . മദർ ഡയറി (Mother Dairy) യിലെ കാഷ്യർ
   4. ഒരു ട്യൂഷൻ മാസ്റ്റർ
   5. ട്രാൻസ്പോർട്ട് ഓപ്പറേറ്റർ
   6. നിർമ്മാണതൊഴിലാളി

5. പുതിയതായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും................ മേഖലയിലാണ്. (സേവന /ഉൽപാദന)

6. നാല് കൂലിത്തൊഴിലാളികളുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം.........................എന്നറിയപ്പെടുന്നു. (ഔപചാരികം/ അനൗപചാരികം)

7. രാജ് സ്കൂളിൽ പോകുകയാണ്. സ്കൂൾ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ അവൻ കൃഷിയിടത്തിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. അവനെ ഒരു തൊഴിലാളിയായി കണക്കാക്കാനാവുമോ? എന്തുകൊണ്ട്?

8. \ Kc– nse k ¥Xd f pamb nX nc Xaywｓ N¿ pt ¼ nÀ {Kmad W k ¥Xd f nW vs X ngn e n vt] nh p¶ h cnÂ l cSpXe pw F ´ psl m ?

9. adk Hcpl pSpw_ n nb nW vA h À h ockpt P ne n sf Ã nvsN¿ p¶ X n v] pdsa `À– nh n sâ DSaØ X b ne pw\ nb {´ W– ne pwDÅ X pW n Sb nÂ t P ne nsN¿ p¶ p A h sc sX ngne nfi nb nb nl W¡ n nt an?F ´ psl m v?

10. Häs¸ «X vI - – pI

    1. DSaØ sâ l cgnÂ sX ngnse Sp p¶ D´ ph - n nc³ ,
    2 . l Â¸ W n nc³ ,
    3 sa¡ nh n vI Sb nse sX ngne nfi n
    4. j qt] nfi qI vsN¿ p¶ l pxn

11. 1972þ73 se C´ yb nse sX ngnÂ¡ à nh nX cW wX nsg sl nSp– nc n p¶ p A X ns\ h ni I e \ wsN¿ pI b pwsX ngnÂ¡ à nh nX cW– ns³ d k ž nh– n pÅ l ncW sa- s´ ¶ vI s- – pI b pwsN¿ pI . 45 h Àj § Ä¡ vap¼ pÅ C´ yb psSØ nX nb nW n sX¶ v{i ² n ph t Ã nI

താമസ സ്ഥലം	തൊഴിൽശക്തി (ദശലക്ഷത്തിൽ)		
	പുരുഷൻ	സ്ത്രീ	മൊത്തം
ഗ്രാമം	125	69	194
നഗരം	32	7	39

12 1999 – 2000 കാലഘട്ടത്തിലെ, ഇന്ത്യയുടെ ജനസംഖ്യയും തൊഴിലാളി ജനസംഖ്യാനുപാതവുമാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യയുടെ തൊഴിൽശക്തി (നഗരത്തിലേയും മൊത്തത്തിലും) കണക്കാക്കാമോ?

പ്രദേശം	ജനസംഖ്യാകണക്കുകൾ (കോടിയിൽ)	തൊഴിലാളി - ജനസംഖ്യാനുപാതം	കണക്കാക്കപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം (കോടിയിൽ)
ഗ്രാമം	71.8	41.9	7 1/ 100 X 41 = 30.12
നഗരം	28.52	33.7	?
മൊത്തം	100.40	39.5	?

13 സ്ഥിരവരുമാനമുള്ള തൊഴിലാളികൾ ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കാൾ കൂടുതൽ നഗരങ്ങളിലാണ്. എന്തുകൊണ്ട്?

14 സറിരവരുമാന തൊഴിലുകളിൽ വളരെ കുറച്ച് സ്ത്രീകൾ മാത്രമേ കാണപ്പെടുന്നുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ട്?

15. തൊഴിൽശക്തിയുടെ ഘടനാപരമായ വിതരണത്തിന്റെ സമീപകാല പ്രവണതകൾ വിലയിരുത്തുക.

16. 1970 കളോട് താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ വിവിധ വ്യവസായങ്ങളിലുടനീളം, തൊഴിൽശക്തി വിതരണത്തിൽ മാറ്റങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമെന്ത്?

17. കഴിഞ്ഞ അമ്പത് വർഷങ്ങളിൽ, രാജ്യത്ത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട തൊഴിലുകളുടെ അളവ്, ഇന്ത്യയുടെ ജി.ഡി.പി വളർച്ചയോട് സമാനതയുള്ളതാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? എങ്ങനെ?

18. അനൗപചാരിക മേഖലയേക്കാൾ കൂടുതൽ തൊഴിലവസരങ്ങൾ ഔപചാരിക മേഖലയിൽ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണോ? എന്തുകൊണ്ട്?

19. വിക്ടറിന് ഒരു ദിവസം 2 മണിക്കൂർ മാത്രമാണ് തൊഴിൽ ലഭിക്കുന്നത് .ദിവസത്തിലെ ബാക്കി സമയം, അവൻ ജോലി അന്വേഷിക്കുകയാണ്. അവൻ തൊഴിൽരഹിതനാണോ? എന്ത് കൊണ്ട് ? വിക്ടറിനെ പോലുള്ളവർ, ഏത് തരം തൊഴിലാണ് ചെയ്യുന്നത്?

20. നിങ്ങൾ ഒരു ഗ്രാമവാസിയാണ്. നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിന് വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകാൻ നിങ്ങളോടാവശ്യപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഏത് തരം പ്രവൃത്തികളാണ് നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുക.

21. ആരാണ് താത്കാലിക കൂലി തൊഴിലാളി?

22. ഒരു തൊഴിലാളി അനൗപചാരികമേഖലയിലാണ് തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം?

നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട അധിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ

1. ഒരു പ്രദേശം ഒരു കോളനിയോ തെരുവോ തിരഞ്ഞെടുക്കുക. അതിനെ 34 ഉപമേഖലക ളാക്കി തിരിക്കുക. അവിടെ താമസിക്കുന്ന ഓരോവ്യക്തിയും ഏർപ്പെടുന്ന പ്രവർത്തന ങ്ങൾ ശേഖരിക്കാവുന്ന തരത്തിൽ, ഒരു സർവ്വെ നടത്തുക. ഓരോ മേഖലയുടേയും തൊ ഴിലാളി ജനസംഖ്യാനുപാതം കണക്കാക്കുക. വിവിധ ഉപമേഖലകളിലെ തൊഴിലാളി ജന സംഖ്യാനുപാതത്തിലെ വ്യത്യാസത്തെ കുറിച്ച് വ്യഖ്യാനിക്കുക.
2. കുട്ടികളെ ഗ്രൂപ്പുകളാക്കി തിരിച്ച് സംസ്ഥാനത്തെ വിവിധപ്രദേശങ്ങൾ വിഭജിച്ചു നൽ കുക. ഒരു പ്രദേശത്തിൽ പ്രധാനമായും നെൽകൃഷിയാണ് നടക്കുന്നത്. മറ്റൊന്ന് തെങ്ങ് കൃഷി. മൂന്നാമത്തേത് മത്സ്യബന്ധനം മുഖ്യ തൊഴിലായിരിക്കുന്ന ഒരു തീരപ്രദേശമാണ്. നാലമത്തേത്, കൂടുതൽ പേരും കന്നുകാലി പരിപാലനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന നദീതീരമാ ണ്. ഈ നാല്പ്രദേശങ്ങളിലും ഏത് തരം തൊഴിലുകളാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്ന തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വിവരണം തയ്യാറാക്കുക.
3. നിങ്ങളുടെ പ്രാദേശിക വായനശാല സന്ദർശിക്കുക. അവിടെ ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണമായ എംപ്ലോയ്മെന്റ് ന്യൂസ് ആവശ്യപ്പെടുക. കഴിഞ്ഞ രണ്ട് മാസ ത്തെ ഓരോ ലക്കവും പരിശോധിക്കുക. 7 ലക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇവയിൽ നിന്ന് 25 തൊഴിൽപരസ്യങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് താഴെയുള്ള പട്ടിക പൂർത്തിയാക്കുക. (ആവശ്യ മെങ്കിൽ പട്ടിക വിപുലീകരിക്കുക) തൊഴിലിന്റെ സ്വഭാവം ചർച്ച ചെയ്യുക.

ഇനങ്ങൾ	പരസ്യം 1	പരസ്യം 2
1 ഓഫീസിന്റെ പേര്		
2 വകുപ്പ് / കമ്പനി.		
3 സ്വകാര്യം/പൊതു / സംയുക്ത സംരംഭം		
4 തസ്തികയുടെ പേര്		
5 മേഖല പ്രാഥമികം /ദ്വിതീയം/സേവനം		
6. തസ്തികയുടെ / ഒഴിവുകളുടെ എണ്ണം.		
7. ആവശ്യമായ യോഗ്യത.		

4. നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് റോഡ് നിർമ്മാണം, ജലസംഭരണികളിലെ മണ്ണ് നീക്കംചെയ്യൽ, സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളുടേയും ആശുപത്രികളുടേയും സർക്കാർ ഓഫീസുകളുടേയും നിർമ്മാണം, ചെക്ക് ഡാമുകളുടേയും ദരിദ്രർക്കുള്ള വീടുകളുടേയും നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയ പല തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ സർക്കാർ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വിമർശനാത്മക വിലയിരുത്തൽ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുക. താഴെ പറയുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണം 1. എങ്ങനെയാണ് പ്രവൃത്തി കണ്ടെത്തിയത്? 2. അനുവദിച്ച തുക? 3 . പ്രദേശവാസികളുടെ സംഭാവന 4. ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണം പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും, 5 . നൽകിയ വേതനം. 6. അത് ആ പ്രദേശത്ത് യാർത്ഥത്തിൽ ആവശ്യമാണോ? അതുപോലെ ഈ പ്രവൃത്തി നടപ്പിലാക്കുന്ന പദ്ധതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിമർശനാത്മക വിലയിരുത്തൽ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുക

5. ഈ അടുത്തകാലത്തായി ധാരാളം സന്നദ്ധ സംഘടനകൾ കുന്നിൻ പ്രദേശങ്ങളിലും വരണ്ട പ്രദേശങ്ങളിലും തൊഴിലവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് മുൻകൈ എടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് കാണുന്നുവെങ്കിൽ, അവിടം സന്ദർശിക്കുകയും റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുക.

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

CHADHA,G.K.and P.P.SAHU,2002.'Post-reform Setbacks in Rural Employment:Issues that Need Further Scrutiny'.Economic and Political Weekly,May25,pp.1998-2026

DESAI,S and M.B.DAS,2004.'Is Employment Driving India's Growth Surge'Economic and Political Weekly, July3,pp,3045-3051

GHOSE,AJIT K.1999.'Current Issues of Employment Policy in India.'Economic and Political Weekly,September4,pp 2592-2608

HIRWAY,INDIRA.2002.Employment and Unemployment Situation in 1990s:How good are NSS Data'Economic and Political Weekly,May 25,pp 2027-2036

JACOB, PAUL.1986.Concept of 'work' and estimates of 'workforce'-An appraisal of the, treatment of activities relating to non marketed output' Sarvekshsna,Vol IX.No.4April.

KULSHTHRA. A. C, GULABS SINGH, ALOK K and R. L MISHRA,2000Workforce in the Indian National Income Accounts Statistics,"The Journel of Income and Wealth,Vol.22 No.2,July pp 3-39

PRADHAN,B.K. and M.R.SALUJA,1996. 'Labour Statistics in India:A Review',Margin,July-September, Vol.28,Number 4,pp.319-347

RATH,NILAKANTHA.2001,'Data on Employment, Unemployment and Education:Where to go from here?'Economic and Political Weekly,June9, ,pp 2081-2087.

SUNDARAM,K.2001.Employment-Unemployment Situation in the Nineties:Some Results from NSS 55th Survey', Economic and Political Weekly,August 11 pp.3039-3049.

VISARIYA,PRAVIN.1996.Structure of Indian Workforce,1961-1994',The Indian Journal of Labour Economics, Vol.39, No.4,pp.725-740

Government Reports

Annual Reports, Ministry of Labour, Government of India,Delhi

Census of India 2011,Primary Census Abstract, Registrar General of Census Operations,Ministry of Home Affairs,Government of India,Delhi

Economic Survey, Ministry of Finance,Government of India.

Reports on Employment and Unemployment Situation in India,Ministry of Statistics and Planning,Government of India.

വെബ് സൈറ്റ്

www.censusofindia.nic.in

www.mospi.nic.in